

Dubrovník, 9/196.

Draga sestra!

Božič je šel, novo leto
nastopilo - nismo si poslali
navadnih vošil, ali vendar se
živimo. Usaj ta opam tudi
at Vas vsik, sim visē, Ker
pravijo, Da se živi do smerti,
če se tudi cepajo drva ne vjam.
Mi drva ne cepamo, Ker jih
nimamo - so sēmbraus drage.
Ker jih more nēsti jedan člo-
vek, velja 80 kr., poros 20 kr
- taroj skupaj 1 p. Posem jih

je treba se razagreti in rastla-
ti, kar zopet velja 104. od
bremenca. Torej vidis, si ne
živimo v obljubljeni deželi.
Pri vsem tem pa se brije po-
stena barja, letos imamo pre-
cej obljubljenega zimur. Vendar je
moje staroravnje toplo, ker
so sobe vse pri steh. Vsej
to Ti je znano, da smo pridelali
kiso, ter šli gostovoch. Iz sve-
jega zelnoskega življenja Ti
ne vem nobene posebnosti
sporočiti. En želji imam, da
bi ostala zelnoska polovica
vedar jako krepostna. Kar je

Do sedaj — Da ne bi prišla
nikdar v drugi stan.
Poslal sem Ti zbirček olja
in par smokava. Sama sal
more dati več nego ima
sam!

Vnad' si ste vsi zdravi in se
imate dobro, vas skopno
povabljajam vsi, slosh!

Tvoj
bisk
Franz

2. 12.